Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

# Arrest

**nr. 352 657 van 7 september 2026**
**in de zaak RvV X / VIII**

**In zake:** **X**

**Gekozen woonplaats:** **Op haar gekozen woonplaats bij**
**advocaat M. KIENDREBEOGO**
**Livornostraat 66/9**
**1000 BRUSSEL**

**tegen:**

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Asiel en Migratie**

**DE VOORZITTER VAN DE VIIIE KAMER,**

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Burkinese nationaliteit te zijn, op 31 augustus 2026 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de minister van 21 augustus 2026 tot terugdrijving (bijlage 11) en tot intrekking van een visum.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen over het taalgebruik, vervat in boek 3 van de wet betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: "RvV-wet").

Gelet op artikel 2.28 van de RvV-wet, wordt het beroep behandeld in de urgente procedure.

Gelet op boek 2, titel 3, hoofdstuk 2 van de RvV-wet.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 31 augustus 2026, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 september 2026.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die *loco* advocaat M. KIENDREBEOGO verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. ASSELMAN, die *loco* advocaat T. SCHREURS verschijnt voor de verwerende partij.

**WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:**

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster bood zich op 21 augustus 2026 aan bij de grensdoorlaatpost op de nationale luchthaven te Zaventem, komende met een vlucht vanuit Casablanca. Zij was in bezit van een geldig nationaal paspoort met een visum type C, geldig van 21 augustus 2026 tot 24 november 2026, voor 1 binnenkomst voor een verblijf van ten hoogste 80 dagen, afgeleverd door de Belgische ambassade te Ouagadougou, in Burkina Faso, op 31 juli 2026.

1.2. Op 21 augustus 2026 werd een beslissing tot terugdrijving genomen.

Dit is de thans eerste bestreden beslissing, die als volg luidt:

***TERUGDRIJVING***
*Op ..... om ..... uur, aan de grensdoorlaatpost .....,*
*werd door ondergetekende, .....*
*1*
*de mevrouw :*
*naam **S. N.** voornaam **A.***
*geboren op **(…).(…).(…)** te **SAONRE BAZ BFA** geslacht (m/v) **Vrouwelijk***
*die de volgende nationaliteit heeft **Burkina Faso** wonende te /*
*houder van het document **Paspoort** nummer **(…)***
*afgegeven te **Burkina Faso** op : **24.01.2023***
*houder van het visum nr**. (…)** van het type **C** afgegeven door **België***
*geldig van **(…).(…).(…)** tot **(…).(…).(…)***
*voor een duur van **80** dagen, met het oog op :*
*Aangekomen met de vlucht **AT832** afkomstig uit **Casablanca**, en zal teruggedreven worden naar **Casablanca**, op de hoogte gebracht van het feit dat de toegang tot het grondgebied aan hem (haar) wordt geweigerd, krachtens artikel 3, eerste lid van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het*
*[…]*
*E) Is niet in het bezit van documenten die het doel van het voorgenomen verblijf en de verblijfsomstandigheden staven (art. 3, eerste lid, 3°)*
*Reden van de beslissing: Betrokkene zegt dat ze in België op bezoek komt bij haar dochter dewelke recent bevallen is. Ze heeft een ticket om terug te vliegen op 23/11/2026. Dit zou echter betekenen dat betrokkene 95 dagen blijft. Haar visa is maar 80 dagen geldig. Iets later verklaart betrokkene dat ze zich heeft vergist, de uiterste geldigheid van het visum is 24/11/2026. Ze dacht dat ze tot dan*
*mocht blijven.*
*[…]*
*(G) Beschikt niet over voldoende bestaansmiddelen, voor de duur en de vorm van het verblijf, of voor de terugreis naar het land van oorsprong of het transitland (art. 3, eerste lid, 4°)*
*Reden van de beslissing: Betrokkene heeft geen tenlasteneming, geen bankkaart of kredietkaart. Zij is in het bezit van 1350 euro cash. Betrokkene dient in het bezit te zijn van 95euro per dag per persoon.*
[…]

1.3. Op 21 augustus 2026 werd tevens een beslissing tot intrekking van het visum getroffen.
Dit is de tweede bestreden beslissing die als volgt luidt:

***"INTREKKING VAN EEN VISUM***
*Geachte mevrouw, Meneer **S. N., A.***
*/ De/het _____, ambassade/consulaat/consulaat-generaal/[andere bevoegde instantie] in _____ [namens (naam van de vertegenwoordigde Lidstaat)]*
*X Op verzoek van de gemachtigde voor de Minister van Asiel en Migratie,*
*/ De dienst die verantwoordelijk zijn voor de personencontrole te _____*
*Heeft / hebben / werd*
*/ uw visumaanvraag onderzocht*
*X uw visum onderzocht. Nummer (…), afgegeven: 21.08.2026.*
*/ het visum is geweigerd / het visum is nietig verklaard X het visum is ingetrokken*
*Dit besluit is gebaseerd op de volgende reden(en):*
*[…]*
*2. het doel en omstandigheden van het voorgenomen verblijf zijn onvoldoende aangetoond (artikel 32, 1, a), II en artikel 34, 1/2) van de verordening (EG) Nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13.07.2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke visumcode)*
*Betrokkene zegt dat ze in België op bezoek komt bij haar dochter dewelke recent bevallen is. Ze heeft een ticket om terug te vliegen op 23/11/2026. Dit zou echter betekenen dat betrokkene 95 dagen blijft. Haar visa is maar 80 dagen geldig. Iets later verklaart betrokkene dat ze zich heeft vergist, de uiterste geldigheid van het visum is 24/11/2026. Ze dacht dat ze tot dan mocht blijven.*
*3. u heeft niet aangetoond over voldoende middelen van bestaan te beschikken, zowel voor de duur van het voorgenomen verblijf als voor de terugreis naar het land van herkomst of verblijf, of voor doorreis naar een derde land waar u met zekerheid zal worden toegelaten verkrijgen (artikel 32, 1, a), III en artikel 34, 1/2) van de verordening (EG) Nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13.07.2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke visumcode)*
*Betrokkene heeft geen tenlasteneming, geen bankkaart of kredietkaart. Zij is in het bezit van 1350 euro cash. Betrokkene dient in het bezit te zijn van 95euro per dag per persoon.*
*[…]*

2. Betreffende de urgente procedure en de rechtspleging

2.1. Het beroep is gericht tegen beslissingen genomen in het kader van een grensprocedure. Overeenkomstig artikel 2.28, §1, eerste lid, 1° van de RvV-wet is dit een grond voor behandeling in de urgente procedure van toepassing.

Overeenkomstig artikel 2.31, §5, van de RvV-wet is de tenuitvoerlegging van de beslissing tot terugdrijving automatisch geschorst, tijdens het onderzoek van een tijdig ingediende beroep, wat te dezen het geval is.

De gevorderde schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissingen alsook de uitleg in het verzoekschrift over het moeilijk te herstellen ernstig nadeel zijn niet dienstig. Dit alles is inherent aan de vroeger UDN-procedure vervat in artikel 39/82, §4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) die opgeheven is (cfr. artikel 5.1, § 1, 3. van de RvV-wet).

2.2. Er kan geen gevolg gegeven worden aan de wens van de verzoekende partij om de procedure voort te zetten in het Frans gezien artikel 3.1, §1 van de RvV-wet. Deze bepaling stelt dat de Raad het beroep behandelt in de taal van de bestreden beslissing. In casu zijn beide bestreden beslissingen in het Nederlands opgesteld, dus wordt het beroep in het Nederlands behandeld. Voormelde bepaling laat onverlet de mogelijkheid voor de verzoekende partij om het verzoekschrift in het Frans in te dienen conform artikel 3.4, §1, van de RvV-wet, zoals in casu. De mondelinge toelichting ter terechtzitting door de advocate van verzoekster is geschied in het Nederlands overeenkomstig artikel 3.5., §2, van de RvV-wet. Het arrest wordt uitgesproken in het Nederlands overeenkomstig artikel 3.3, eerste lid van de RvV-wet.

2.3. Nu uit stuk 3, gevoegd bij het verzoekschrift, blijkt dat verzoekster wordt vastgehouden, is zij overeenkomstig artikel 2.22, § 3, 2°, van de RvV-wet vrijgesteld van het rolrecht en van de bijdrage aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een eerste middel werpt verzoekster de schending op van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet), van de artikelen 14, 21, 24, 32 et 34 van de Visumcode en van de beginselen van behoorlijk bestuur ("*des principes de bonne administration*"). Tevens werpt ze op dat verweerder een manifeste boordelingsfout begaan heeft.

Zij betoogt als volgt:

"*A.1. Des principes applicables en matière de motivation formelle et de devoir de minutie*

*Aux termes des articles 2 et 3 de la loi du 29 juillet 1991 relative à la motivation formelle des actes administratifs, toute décision administrative individuelle doit être formellement motivée et faire apparaître, dans l'acte lui-même, les considérations de droit et de fait qui en constituent le fondement.*

*Cette motivation doit être adéquate, pertinente, individualisée et suffisante, de manière à permettre à son destinataire de comprendre les raisons concrètes ayant conduit l'administration à adopter la décision et, le cas échéant, d'en contester utilement la légalité.*

*L'article 62 de la loi du 15 décembre 1980 impose également que les décisions administratives prises en application de cette loi soient motivées.*

*Le principe général de bonne administration et, plus particulièrement, le devoir de minutie, imposent à l'autorité administrative de préparer sa décision avec soin, de procéder à un examen complet et concret des circonstances propres à l'espèce, de recueillir les 6 renseignements nécessaires à la prise de décision et de tenir compte de l'ensemble des éléments pertinents dont elle dispose avant de statuer.*

*Le Conseil d'État rappelle à cet égard que le devoir de minutie oblige l'autorité à procéder à une recherche soigneuse des faits et à prendre en considération tous les éléments utiles à la résolution du cas d'espèce (C.E., n° 190.517, 16 février 2009).*

*Dans le cadre de son contrôle de légalité, il appartient en outre au juge de vérifier que l'administration n'a pas tenu pour établis des faits qui ne ressortent pas du dossier administratif et qu'elle n'a pas donné aux faits*

*matériellement exacts une interprétation procédant d'une erreur manifeste d'appréciation (C.E., 6 juillet 2005, n° 147.344).*

*Ces exigences revêtent une importance particulière lorsqu'un ressortissant d'un pays tiers se présente à la frontière muni d'un visa Schengen en cours de validité, délivré antérieurement par les autorités compétentes.*

*En effet, la délivrance d'un visa uniforme intervient au terme de l'examen prévu par le Code des visas, lequel porte notamment sur l'objet et les conditions du séjour envisagé, les justificatifs présentés à l'appui de la demande ainsi que les moyens de subsistance du demandeur.*

*Il résulte notamment des articles 14 et 21 du Code des visas que les autorités consulaires sont tenues, au moment de l'examen de la demande, d'apprécier les documents justificatifs produits, l'objet et les conditions du séjour envisagé, les moyens de subsistance ainsi que l'intention du demandeur de quitter le territoire des États membres avant l'expiration du visa sollicité.*

*Dès lors qu'un visa a été délivré à l'issue de cet examen, sa présentation à la frontière ne dispense certes pas son titulaire de satisfaire aux conditions d'entrée applicables et n'interdit pas à l'autorité de procéder à de nouvelles vérifications.*

*Toutefois, la circonstance qu'un titulaire de visa ne soit pas en mesure de présenter, lors du contrôle frontalier, l'intégralité des pièces produites lors de sa demande de visa ou que certains éléments de son voyage nécessitent des éclaircissements ne permet pas, à elle seule, de conclure automatiquement que les conditions ayant justifié la délivrance du visa ne sont plus réunies.*

*Lorsqu'elle entend remettre en cause, à la frontière, les conditions d'entrée d'un étranger titulaire d'un visa régulièrement délivré et, a fortiori, adopter parallèlement une décision affectant la validité de ce visa sur le fondement des articles 32 et 34 du Code des visas, l'administration doit procéder à un examen individuel, concret et actualisé de la situation de l'intéressé.*

*Elle doit, en particulier, déterminer si les éléments constatés au moment du contrôle frontalier sont effectivement de nature à démontrer que les conditions auxquelles la délivrance du visa était subordonnée ne sont plus remplies ou que les déclarations de l'intéressé remettent réellement en cause l'objet et les conditions du séjour autorisé.*

*La motivation de la décision doit dès lors permettre de comprendre pour quelles raisons précises les éléments constatés à la frontière sont considérés comme suffisamment déterminants pour remettre en cause l'appréciation effectuée lors de la délivrance du visa.*

*Cette appréciation ne peut reposer sur des considérations générales ou stéréotypées ni sur la seule constatation d'une irrégularité susceptible d'être expliquée ou corrigée, sans examen de sa portée concrète au regard de l'objet réel du séjour, de la situation personnelle de l'intéressé et de l'ensemble des éléments dont l'administration avait ou devait avoir connaissance.*

*A.2. Application au cas d'espèce*

*- Quant au motif tiré de l'objet et des conditions du séjour*

*En l'espèce, la partie adverse considère que la requérante ne serait pas en possession de documents justifiant l'objet et les conditions du séjour envisagé.*

*Elle fonde cette appréciation sur le fait que la requérante a déclaré venir en Belgique afin de rendre visite à sa fille, qui venait d'accoucher, tout en étant munie d'un billet de retour fixé au 23 novembre 2026, ce qui correspondrait, selon la partie adverse, à un séjour de 95 jours, alors que le visa délivré à la requérante n'autorisait qu'un séjour maximal de 80 jours.*

*Cette motivation ne permet toutefois nullement de comprendre en quoi l'objet même du séjour de la requérante serait insuffisamment établi.*

*Il ressort en effet du formulaire de demande de visa que la requérante avait expressément indiqué, dès l'introduction de sa demande, que l'objet de son voyage était une « visite à la famille ou à des amis ».*

*Elle avait, de surcroît, précisé de manière particulièrement explicite, à la rubrique consacrée aux informations complémentaires sur l'objet du voyage : « Visite familiale de ma mère en Belgique pour accompagner sa fille*

*lors de son accouchement et m'apporter un soutien temporaire postnatal durant les premiers jours, avant retour dans son pays. »*

*Le formulaire identifiait par ailleurs nommément Madame S. B. Z. L. comme personne invitante en Belgique et renseignait son adresse ainsi que ses coordonnées téléphoniques et électroniques.*

*Il apparaît ainsi que l'objet du voyage déclaré lors du contrôle frontalier correspond exactement à celui qui avait été annoncé lors de la demande de visa et sur la base duquel les autorités belges avaient décidé de délivrer celui-ci.*

*La requérante n'a donc nullement modifié, à la frontière, la raison de sa venue en Belgique.*

*Au contraire, lorsqu'elle a déclaré aux services de contrôle qu'elle venait rendre visite à sa fille qui venait d'accoucher, elle a fourni une explication parfaitement conforme aux informations préalablement communiquées aux autorités belges lors de l'instruction de sa demande de visa.*

*Or, le visa litigieux a été délivré par les autorités belges à l'issue de l'examen de cette demande.*

*La partie adverse ne relève, dans les décisions attaquées, aucune contradiction quant à l'identité de la personne visitée, au lien familial existant entre celle-ci et la requérante, au lieu de séjour de la requérante en Belgique ou encore à la finalité familiale de son voyage.*

*Elle ne remet pas davantage en cause l'existence de la fille de la requérante en Belgique ni le fait que celle-ci venait effectivement d'accoucher.*

*Le seul élément sur lequel elle se fonde pour considérer que l'objet et les conditions du séjour ne seraient pas suffisamment justifiés est, en réalité, la date figurant sur le billet de retour.*

*À cet égard, la requérante a expliqué avoir cru que la date limite pertinente était celle figurant sur la vignette visa, soit le 24 novembre 2026, sans avoir compris que la durée maximale de séjour de 80 jours devait être calculée séparément à l'intérieur de cette période de validité. La décision attaquée reproduit elle-même cette explication.*

*Une telle circonstance pouvait certes justifier que les services de contrôle interrogent la requérante sur la durée concrète du séjour qu'elle envisageait d'effectuer.*

*Elle ne permettait toutefois pas, sans autre examen, de déduire que l'objet du voyage lui même n'était pas établi ou que les déclarations de la requérante quant au caractère familial de son séjour étaient dépourvues de crédibilité.*

*Il convient, en effet, de distinguer l'objet du séjour, qui était clairement identifié, documenté et demeurait inchangé, de la question de la durée exacte du séjour, laquelle résultait en l'espèce d'une erreur quant à la compréhension de la période de validité du visa et de la durée maximale de séjour autorisée.*

*Cette erreur était, au surplus, susceptible d'être immédiatement régularisée par la modification du billet de retour, sans affecter ni l'objet du voyage ni les autres conditions essentielles du séjour.*

*La partie adverse ne précise pourtant nullement pour quelle raison cette discordance concernant la date du vol retour serait, à elle seule, de nature à remettre en cause la réalité 9 du motif familial du séjour, alors que celui-ci avait été expressément déclaré lors de la demande de visa et avait fait l'objet de l'examen préalable ayant conduit à sa délivrance.*

*Cette motivation apparaît d'autant moins compréhensible que le formulaire de demande indiquait initialement une arrivée prévue le 20 août 2026 et un départ de l'espace Schengen le 30 octobre 2026, soit un séjour qui s'inscrivait dans la durée sollicitée lors de la demande de visa.*

*L'apparition ultérieure d'une date erronée sur le billet de retour ne permet dès lors pas, sans analyse complémentaire, de conclure que l'objet et les conditions du séjour auraient cessé d'être établis.*

*En assimilant ainsi une erreur relative à la date du billet de retour à une absence de justification de l'objet et des conditions du séjour, sans rechercher si cette erreur était susceptible d'être corrigée et sans confronter les déclarations de la requérante aux informations figurant dans son dossier de visa, la partie adverse n'a pas procédé à l'examen concret et minutieux auquel elle était tenue.*

*Elle a, en outre, donné à cet élément une portée qu'il ne pouvait raisonnablement revêtir, dès lors qu'aucune contradiction n'existait quant au motif réel du voyage.*

*La décision attaquée repose dès lors, sur ce point, sur une motivation inadéquate et insuffisante, procède d'un défaut de minutie et est entachée d'une erreur manifeste d'appréciation.*

*- Quant au motif tiré de l'insuffisance des moyens de subsistance*

*La partie adverse considère que la requérante ne disposerait pas de moyens de subsistance suffisants pour la durée de son séjour et pour son retour dans son pays d'origine.*

*Elle relève qu'elle ne présente ni engagement formel de prise en charge, ni carte bancaire, ni carte de crédit, et qu'elle dispose de 1.350 euros en espèces.*

*Cette appréciation apparaît toutefois incomplète.*

*Il ressort du formulaire de demande de visa que la requérante avait expressément indiqué qu'elle assurerait elle-même le financement de ses frais de voyage et de subsistance.*

*La requérante expose avoir produit, dans le cadre de cette demande, ses extraits de compte bancaires afin d'établir qu'elle disposait de ressources personnelles suffisantes. Elle indique également être titulaire d'une carte de crédit, qu'elle n'avait simplement pas emportée lors de son voyage.*

*Le fait qu'elle n'ait pas été physiquement en possession de cette carte au moment du contrôle frontalier ne permettait pas, à lui seul, de conclure qu'elle était dépourvue des ressources financières dont elle avait antérieurement justifié.*

*Par ailleurs, la requérante ne devait pas séjourner à l'hôtel. Son formulaire de demande de visa mentionne expressément une visite familiale et identifie sa fille, Madame S. B. Z. L., comme personne invitante en Belgique, avec indication de son adresse et de ses coordonnées.*

*Le formulaire mentionne également cette dernière dans la rubrique relative au garant ou à l'hôte. La requérante indique, en outre, que sa fille avait produit ses fiches de rémunération dans le cadre du dossier de demande de visa.*

*Il n'est pas soutenu qu'un engagement formel de prise en charge sous la forme d'une annexe 3bis avait été souscrit.*

*Il n'en demeure pas moins que la requérante devait être accueillie chez sa fille et ne supportait donc pas nécessairement les mêmes frais qu'une personne séjournant à l'hôtel pendant toute la durée de son séjour.*

*Même à supposer que la somme de 1.350 euros en espèces soit inférieure au montant de référence généralement exigé, la partie adverse ne pouvait se limiter à cette seule constatation sans examiner les conditions concrètes dans lesquelles le séjour devait se dérouler.*

*Il lui appartenait notamment de tenir compte de l'hébergement de la requérante chez sa fille, des ressources personnelles dont elle avait déjà justifié lors de la demande de visa et, le cas échéant, des éléments financiers versés à ce dossier.*

*En se bornant à constater l'absence de carte bancaire ou de crédit et le montant des espèces détenues à la frontière, sans examiner l'ensemble de ces éléments, la partie adverse n'a pas procédé à l'examen concret et individualisé que lui imposait son devoir de minutie.*

*La motivation retenue apparaît dès lors inadéquate et la décision est, sur ce point, entachée d'une violation du devoir de minutie et d'une erreur manifeste d'appréciation".*

3.2. De bestreden beslissingen bevatten twee nagenoeg identieke motieven die elk op zich deze beslissingen reeds kunnen schragen. Het betekent dat slechts indien gegronde kritiek geuit wordt tegen beide motieven, dit aanleiding kan geven tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen.

3.3. De bestreden beslissingen bevatten beiden het motief dat verzoekster niet beschikt over voldoende bestaansmiddelen. Er wordt hierbij verwezen naar artikel 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet (eerste bestreden beslissing) en naar bepalingen van de Visumcode (tweede bestreden beslissing). Concreet stellen beide bestreden beslissingen vast dat verzoekster geen (verbintenis) tot tenlasteneming heeft, noch een

bankkaart of kredietkaart bezit. Zij stellen vast dat ze in het bezit is van 1350 euro cash terwijl ze in het moet zijn van 95 euro per dag per persoon

3.4. Gezien deze motivering in rechte en in feite, is voldaan aan de vereisten van de formele motiveringsplicht zoals voorzien in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en in artikel 62,§2, van de Vreemdelingenwet. Verzoekster laat alleszins na te duiden waarom de betrokken motivering haar niet toelaat zich erop te verdedigen wat de voornaamste doelstelling is van de formele motiveringsplicht. Een schending daarvan blijkt dan ook niet temeer daar verzoekster inhoudelijke kritiek opwerpt met betrekking tot de betrokken motivering en stelt dat ze incompleet ("*incomplète"*) is.

Deze inhoudelijke kritiek wordt beoordeeld vanuit het standpunt van de materiële motiveringsplicht.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van de die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijke toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij haar beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624; RvS 29 oktober 2002, nr. 111.954).

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de gemachtigde van de minister de verplichting op zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding.

3.5. Artikel 6 van Verordening (EU) 2016/399 (hierna: Schengengrenscode) dat handelt over de toegangsvoorwaarden voor derdelanders luidt als volgt:

*"1. Voor een voorgenomen verblijf op het grondgebied van de lidstaten van ten hoogste 90 dagen binnen een periode van 180 dagen, waarbij voor iedere dag van het verblijf de 180 voorafgaande dagen in aanmerking worden genomen, gelden voor onderdanen van derde landen de volgende toegangs-voorwaarden:*
*a) in het bezit zijn van een geldig reisdocument of van een document dat de houder recht geeft op grensoverschrijding en dat aan de volgende criteria voldoet:*
*i) het is geldig tot minstens drie maanden na de voorgenomen datum van vertrek uit het grondgebied van de lidstaten. In gemotiveerde spoedeisende gevallen mag echter van deze verplichting worden afgezien;*
*ii) het is afgegeven in de voorafgaande tien jaar;*
*b) indien vereist op grond van Verordening (EU) nr. 2018/1806 van het Europees Parlement en de Raad , in het bezit zijn van een geldig visum, behalve indien zij houder zijn van een geldige verblijfsvergunning of een geldig visum voor verblijf van langere duur;*
*c) het doel van het voorgenomen verblijf en de verblijfsomstandigheden kunnen staven, alsmede beschikken over voldoende middelen van bestaan, zowel voor de duur van het voorgenomen verblijf als voor de terugreis naar het land van herkomst of voor de doorreis naar een derde land, waar de toegang is gewaarborgd, dan wel in staat zijn deze middelen rechtmatig te verwerven;*
*[…]"*

*4. Bij de beoordeling van de bestaansmiddelen wordt rekening ge houden met de duur en het doel van het verblijf, alsmede met de gemiddelde prijzen voor kost en inwoning in de betrokken lidstaat of lidstaten, bepaald op basis van een goedkoop verblijf, vermenigvuldigd met het aantal verblijfsdagen. De door elk van de lidstaten vastgestelde richtbedragen worden mee gedeeld aan de Commissie, overeenkomstig artikel 39. De aanwezigheid van voldoende bestaansmiddelen kan worden beoordeeld aan de hand van contant geld, reischeques en creditcards die de onderdaan van een derde land in bezit heeft. Borgstellingen, voor zover het nationale recht daarin voorziet, en garantstellingsverklaringen van de gastheer/-vrouw als gedefinieerd in het nationale recht, ingeval de onderdaan van een derde land bij een gastheer/-vrouw verblijft, kunnen eveneens als bewijs van voldoende middelen van bestaan gelden.*
*[…]".*

Artikel 8 van dezelfde Verordening handelt over de grenscontrole op personen.

Lid 1 stelt dat het grensoverschrijdende verkeer aan de buitengrenzen wordt gecontroleerd door de grenswachters.

Lid 3 bepaalt het volgende:

*"3. Bij binnenkomst en uitreis worden onderdanen van derde landen als volgt aan een grondige controle onderworpen:*

*a) de grondige controles bij binnenkomst behelzen de verificatie van de in artikel 6, lid 1, vermelde voorwaarden voor toegang, alsmede, eventueel, van de verblijfs- en werkvergunningen. In dat verband wordt nauwgezet onderzocht:*

*(...).*

In artikel 14, lid 1 van dezelfde Verordening kan worden gelezen dat indien een onderdaan van een derde land niet voldoet aan alle in artikel 6, lid 1 vermelde toegangsvoorwaarden, hem de toegang tot het grondgebied van de lidstaten wordt geweigerd behoudens enkele uitzonderingen die niet op verzoekster van toepassing zijn.

Artikel 21 van de Visumcode (Verordening (EG) nr. 810/2009) handelt over de controle van de voorwaarden voor binnenkomst en de risicobeoordeling bij het onderzoek van een visumaanvraag. Deze bepaling houdt onder meer in dat wordt nagegaan of de aanvrager voldoet aan de relevante inreisvoorwaarden van de Schengengrenscode en dat wordt onderzocht of de aanvrager het doel van en de voorwaarden voor het voorgenomen verblijf heeft aangetoond, alsook of hij over voldoende middelen van bestaan beschikt voor de duur van het voorgenomen verblijf en voor zijn terugreis of doorreis.

Artikel 30 van de Visumcode getiteld *"Aan een afgegeven visum verbonden rechten"* bepaalt dat aan het bezit van een eenvormig visum als zodanig geen automatisch recht op binnenkomst kan worden ontleend.

3.6. Op grond van voormelde bepalingen van de Schengengrenscode, die onder meer hun weerklank vinden in artikel 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet, kunnen de Belgische met grenscontrole belaste autoriteiten bij een binnenkomst van een vreemdeling op het Schengengrondgebied nagaan of de vreemdeling wel voldoet aan de voorwaarden voor toegang tot het Schengengrondgebied en inzonderheid aannemelijk maakt dat hij/zij beschikt over voldoende bestaansmiddelen en dit ook staaft. Verzoekster kan derhalve aan het feit dat zij overeenkomstig artikel 24 van de Visumcode een visum type C kreeg uitgereikt door de Belgische autoriteiten in het land van herkomst, waarbij de voorwaarden van binnenkomst gecontroleerd werden samen met de bewijstukken en er aan een risicobeoordeling werd gedaan overeenkomstig de artikelen 14 en 21 van de Visumcode, niet de verwachting ontlenen dat de binnenkomstvoorwaarden voor het betreden van het Schengengrondgebied vermeld in artikel 6 van de Schengengrenscode niet meer zouden mogen worden gecontroleerd door de met grenscontrole belaste autoriteiten bij aankomst in Zaventem, en in het bijzonder of ze het beschikken over voldoende bestaansmiddelen voor de duur van het verblijf (nog steeds) aannemelijk maakt en aantoont.

3.7. In het in PB C 447 van 13 december 2014, blz. 32-33, kan onder de titel "*Actualisering van de richtbedragen voor het overschrijden van de buitengrenzen"* gelezen worden welke de richtbedragen zijn die de Belgische staat hanteert en alsdusdanig meegedeeld heeft aan de Europese Commissie overeenkomst artikel 6.4. van de Schengengrenscode. Het betreft "*ca.*" 45 euro per dag bij verblijf bij een particulier en "*ca.*" 95 euro per dag bij hotelverblijf. "*Annexe 25 of the Practical Handbook (for Border Guards (Schengen Handbook) = Annexe 18 of the Visa Code Handbook*", bijgewerkt op 1 april 2026, bevat nog steeds deze richtbedragen (7130e21d-c1c8-41fd-9c83-b6fe312d4f5c) Meer bepaald kan hierin gelezen worden:

*"It is stipulated in Belgian law that the availability of adequate means of subsistence should be demonstrated. The administrative practice is as follows: a) Aliens staying with a private individual Proof of means of subsistence may be furnished by means of a letter of guarantee signed by the person accommodating the alien in Belgium and authenticated by the municipal administration of his place of residence. The declaration of liability covers the costs of the alien's stay, health care, accommodation and repatriation in the event that the alien is unable to pay, so as to ensure that the public authorities do not have to bear them. The declaration must be signed by a person who is solvent and, if this person is an alien, is in possession of a residence permit or establishment permit. If necessary, the alien may also be required to furnish proof of personal resources. If he is without any financial credit at all, he must have access to approximately EUR 45 for each day of the planned stay. b)Aliens staying at a hotel If the alien is unable to furnish proof of any credit at all, he must have access to approximately EUR 95 for each day of the planned stay. In most cases, the person concerned must in addition produce a travel ticket (airline ticket) enabling him to return to his country of origin or residence***."**

*[vrije vertaling: In de Belgische wetgeving is bepaald dat moet worden aangetoond dat men over voldoende middelen van bestaan beschikt. De administratieve praktijk is als volgt:*

*a) Vreemdelingen die bij een particulier verblijven*

*Het bewijs van voldoende middelen van bestaan kan worden geleverd door middel van een verbintenis tot tenlasteneming, ondertekend door de persoon die de vreemdeling in België huisvest en gewettigd door het gemeentebestuur van diens woonplaats.*
*De verbintenis tot tenlasteneming dekt de kosten van het verblijf van de vreemdeling, de gezondheidszorg, de huisvesting en de repatriëring, indien de vreemdeling niet in staat is deze kosten zelf te dragen, teneinde te voorkomen dat deze ten laste van de overheid komen.*
*De verbintenis moet worden ondertekend door een solvabele persoon en, indien deze persoon een vreemdeling is, moet hij in het bezit zijn van een verblijfsvergunning of een vergunning tot vestiging.*
*Indien nodig kan van de vreemdeling tevens worden verlangd dat hij het bewijs levert van persoonlijke bestaansmiddelen.*
*Indien hij over geen enkele financiële waarborg beschikt, moet hij toegang hebben tot ongeveer 45 EUR voor elke dag van het voorgenomen verblijf.*
*b) Vreemdelingen die in een hotel verblijven*
*Indien de vreemdeling geen enkel bewijs van financiële middelen kan leveren, moet hij toegang hebben tot ongeveer 95 EUR voor elke dag van het voorgenomen verblijf.*
*In de meeste gevallen moet de betrokkene bovendien een reisticket (vliegticket) overleggen waarmee hij naar zijn land van herkomst of verblijf kan terugkeren*].

3.8. De door België meegedeelde bedragen van ongeveer 45 euro per dag bij verblijf bij een particulier en ongeveer 95 euro per dag bij hotelverblijf (waaraan de bestreden beslissingen refereren), zijn richtbedragen. Zij vormen derhalve geen op zichzelf staande absolute minimumbedragen, maar bieden wel een aanknopingspunt bij de beoordeling of een vreemdeling, rekening houdend met de duur en de concrete omstandigheden van het voorgenomen verblijf, over voldoende bestaansmiddelen beschikt.

3.9. In casu is niet betwist dat verzoekster geen verbintenis tot tenlasteneming bij zich had, noch een bankkaart of een kredietkaart of reischeques. Zij had enkel 1.350 euro cash bij zich. Verzoekster had een visum kort verblijf bekomen voor de duur van 80 dagen. Het blijkt niet dat verzoekster bij haar dochter zou verblijven tijdens die 80 dagen. Verzoekster houdt dit wel voor doch dit blijkt nergens uit. Uit geen enkel stuk blijkt dat verzoekster gedurende het volledige voorgenomen verblijf kosteloos bij haar dochter zou worden gehuisvest en onderhouden. Verweerder was er dan ook niet toe gehouden om zonder meer van deze verblijfsomstandigheden uit te gaan, waardoor hij een richtbedrag voor een verblijf op hotel vooropstelde. Dit houdt in dat ze over een richtbedrag van 7.600 netto euro zou dienen te beschikken (80x95 euro). Een en ander klemt des te meer in het betoog van verzoekster gezien ze zelf in het verzoekschrift voorhoudt dat ze op het visumformulier heeft ingevuld dat ze zelf instaat voor de financiering van haar reis-en verblijfskosten ("*Il ressort du formulaire de demande de visa que la requérante avait expressément indiqué qu'elle assurerait elle-même le financement de ses frais de voyage et de subsistance").* Zelfs als aangenomen zou worden dat verzoekster bij haar dochter zou verblijven komt het door België voor een dergelijk verblijf meegedeelde richtbedrag, berekend over een verblijf van 80 dagen, neer op 3.600 euro. Het bedrag van 1.350 euro waarover verzoekster bij aankomst beschikte, ligt hier aanzienlijk onder. Het feit dat ze in het kader van haar visumaanvraag aan de hand van bankuittreksels zou aangetoond hebben dat ze beschikte over voldoende middelen van bestaan, noch de laconieke melding dat ze haar kredietkaart niet heeft meegenomen, kunnen afbreuk doen aan de vaststelling in de bestreden beslissingen dat ze bij aankomst in het Rijk slechts over 1.350 euro beschikte. Bankuittreksels die op een vroeger tijdstip bij de visumaanvraag werden overgelegd kunnen niet aantonen dat die middelen op het ogenblik van de grenscontrole beschikbaar zijn voor verzoekster. Hetzelfde geldt voor de mededeling van verzoekster dat ze haar kredietkaart niet heeft meegenomen (tot op heden wordt niet aangetoond dat verzoekster er überhaupt één heeft).

3.10. Dat verzoekster op het visumformulier zou vermeld hebben dat ze naar België komt voor familiebezoek en hierbij de naam en andere gegevens van haar dochter vermeld heeft als persoon in België die haar uitnodigt, houdt niet in dat ze ook bij haar dochter zou verblijven. Maar zelfs indien dit zou aangenomen worden, diende verzoekster zoals gezegd te beschikken over een richtbedrag van ongeveer 3.600 euro netto zodat de vaststelling dat verzoekster niet beschikt over de nodige bestaansmiddelen voor de duur van het verblijf in het Rijk, hoe dan ook overeind blijft. Dat verzoekster loonfiches van haar dochter zou verstrekt hebben maakt niet dat ze over die bedragen zou kunnen beschikken bij aankomst of dat haar dochter zich ertoe had verbonden haar kosten te dragen. Het staat niet ter betwisting dat er geen verbintenis tot tenlasteneming werd aangegaan door verzoekster dochter ten behoeve van verzoekster. Verzoekster houdt voorts voor dat verweerder de concrete omstandigheden diende te onderzoeken waarin het verblijf van verzoekster in het Rijk zou plaatsgrijpen. Hierbij houdt ze opnieuw voor dat ze zou verblijven bij haar dochter, dat ze bij haar visumaanvraag heeft aangetoond over voldoende middelen van bestaan te beschikken en dat er rekening moest gehouden worden met desgevallend de financiële elementen die blijken uit het dossier ("*le cas échéant, des éléments financiers versés à ce dossier").* Zoals gezegd moet verzoekster bij aankomst op het Schengengrondgebied aantonen dat ze over voldoende middelen van bestaan beschikt, wat niet het geval is. Verzoekster uit haar onbegrip voor de bestreden beslissingen en is van oordeel dat verweerder niet voldoende onderzoek heeft gedaan naar haar situatie, waardoor hij de zorgvuldigheidsplicht heeft

geschonden en een kennelijke beoordelingsfout heeft begaan. De zorgvuldigheidsplicht waarop ze zich beroept geldt echter ook voor haar. Krachtens artikel 6, lid 1, onder c), van de Schengengrenscode kwam het immers aan haar toe om bij aankomst te staven dat zij over voldoende middelen van bestaan beschikte voor de duur van het voorgenomen verblijf en voor haar terugreis, dan wel dat zij deze middelen rechtmatig kon verwerven. Verzoekster maakt niet aannemelijk dat ze niet wist of behoorde te weten dat ze het beschikken over voldoende bestaansmiddelen moest aantonen op het ogenblik dat ze het Schengengrondgebied betreedt (cfr. RvS, nr. 222.809 van 12 maart 2013). Ze had slechts 1.350 euro bij zich bij aankomst in het Rijk. De Raad ziet dan ook niet in wat de grondslag van verzoeksters verwachting is dat verweerder nog één en ander zou onderzoeken voor wat betreft haar solvabiliteit. Het blijkt niet dat verweerder bij de beoordeling van de middelen waarover verzoekster op het ogenblik van de grenscontrole beschikte of toegang toe had, relevante concrete gegevens buiten beschouwing heeft gelaten die tot een andere beoordeling noopten.

3.11. Het tweede middelonderdeel is ongegrond, wat inhoudt dat het zelfstandig dragende motief van de bestreden beslissingen dat verzoekster niet beschikt over voldoende bestaansmiddelen, overeind blijft. Het heeft als gevolg dat de Raad het eerste middelonderdeel niet behandelt. Het betreft kritiek gericht tegen het andere motief in de bestreden beslissingen dat verzoekster het doel van het voorgenomen verblijf en de verblijfsomstandigheden niet gestaafd heeft door documenten. Echter zelfs indien deze kritiek gegrond zou zijn, kan dit geen aanleiding geven tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen. Immers moet verzoekster conform artikel 14, lid 1 van de Schengengrenscode voldoen aan alle toegangswaarden, wat niet het geval is als ze niet beschikt over voldoende bestaansmiddelen.

Het eerste middel kan geen aanleiding geven tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen.

3.12. In een tweede middel werpt verzoekster de schending op van artikel 6, § 5, c), en artikel 14 van Verordening (EU) 2016/399 (Schengengrenscode), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 62 van de wet van 15 december 1980, van de zorgvuldigheidsplicht en van het evenredigheidsbeginsel.

Zij betoogt als volgt:

*“B.1. Des principes applicables*

*L’article 6, § 1er, du règlement (UE) 2016/399 établissant le Code frontières Schengen détermine les conditions auxquelles doit satisfaire un ressortissant d’un pays tiers afin d’être admis sur le territoire des États membres pour un séjour de courte durée.*

*Il prévoit notamment que l’intéressé doit justifier l’objet et les conditions du séjour envisagé et disposer de moyens de subsistance suffisants, tant pour la durée du séjour que pour son retour dans son pays d’origine ou son transit vers un pays tiers dans lequel son admission est garantie.*

*L’article 6, § 5, c), du même règlement prévoit toutefois que les ressortissants de pays tiers qui ne remplissent pas une ou plusieurs des conditions énoncées au paragraphe 1er peuvent être autorisés par un État membre à entrer sur son territoire pour des motifs humanitaires, pour des motifs d’intérêt national ou en raison d’obligations internationales.*

*Cette disposition institue ainsi une exception aux conditions ordinaires d’entrée prévues à l’article 6, § 1er.*

*L’article 14, § 1er, du Code frontières Schengen confirme cette articulation puisqu’il prévoit que l’entrée est refusée au ressortissant d’un pays tiers qui ne remplit pas l’ensemble des conditions de l’article 6, § 1er, et qui n’appartient pas à l’une des catégories de personnes visées à l’article 6, § 5.*

*L’article 14, § 2, précise, par ailleurs, que le refus d’entrée ne peut être adopté qu’au moyen d’une décision motivée indiquant les raisons précises du refus.*

*Il découle de ces dispositions que l’absence éventuelle d’une des conditions d’entrée prévues à l’article 6, § 1er, ne dispense pas l’autorité compétente d’examiner, lorsque des circonstances particulières lui sont soumises, si celles-ci sont susceptibles de relever de l’exception prévue par l’article 6, § 5, c).*

*Certes, l’article 6, § 5, c), consacre une faculté pour l’État membre d’autoriser l’entrée sur son territoire et non un droit automatique dans le chef du ressortissant d’un pays tiers.*

*Il n’en demeure pas moins que, lorsque l’autorité est expressément saisie d’une demande fondée sur cette disposition et que des éléments précis susceptibles de caractériser une situation humanitaire lui sont soumis,*

*le devoir de minutie lui impose d'en prendre connaissance et de procéder à un examen concret et individualisé de ceux-ci.*

*Le Conseil du Contentieux des Étrangers rappelle de manière constante qu'« aucune décision administrative ne peut être régulièrement prise sans que son auteur ait, au préalable, procédé à un examen complet et détaillé des circonstances de l'affaire sur laquelle il entend se prononcer » (CCE, 21 novembre 2024, n° 316.978 ; dans le même sens, C.E., 12 décembre 2012, n° 221.713).*

*Les articles 2 et 3 de la loi du 29 juillet 1991 relative à la motivation formelle des actes administratifs ainsi que l'article 62 de la loi du 15 décembre 1980 commandent, à cet égard, que la décision permette de comprendre les considérations de droit et de fait qui ont conduit l'administration à écarter les éléments invoqués.*

*L'autorité ne peut dès lors se limiter à constater qu'une ou plusieurs conditions ordinaires d'entrée ne seraient pas remplies lorsqu'elle est parallèlement saisie de circonstances susceptibles de justifier une admission pour motifs humanitaires.*

*Elle doit faire apparaître qu'elle a effectivement exercé le pouvoir d'appréciation que lui reconnaît l'article 6, § 5, c), et qu'elle a pris en considération les circonstances particulières de l'espèce.*

*B.2. Application au cas d'espèce*

*En l'espèce, la venue de la requérante en Belgique répondait à une situation familiale et médicale particulière.*

*Dès l'introduction de sa demande de visa, la requérante avait expressément indiqué que son voyage avait pour objet une visite familiale, afin d'accompagner sa fille lors de son accouchement et de lui apporter un soutien temporaire postnatal avant son retour dans son pays.*

*Sa fille, Madame S. B. Z. L., a accouché le 20 août 2026, soit la veille de l'arrivée de la requérante en Belgique.*

*L'attestation médicale établie par la Clinique Saint-Pierre d'Ottignies indiquait que la grossesse avait été compliquée par un diabète gestationnel insulinodépendant, que l'accouchement avait finalement nécessité une césarienne et que la patiente présentait, dans les suites de cette intervention, des difficultés de mobilisation.*

*Le médecin indiquait expressément que, dans ce contexte, la présence de sa mère auprès d'elle était souhaitable.*

*Le 24 août 2026, le conseil de la requérante a porté ces éléments à la connaissance de la partie adverse et a sollicité le réexamen urgent de sa situation.*

*Dans ce courrier, il était expressément demandé à la partie adverse de prendre en considération, outre le caractère involontaire de l'erreur relative au billet retour, la situation médicale particulière de la fille de la requérante, qui venait de subir une césarienne et rencontrait des difficultés de mobilisation.*

*L'article 6, § 5, c), du Code frontières Schengen était expressément invoqué et il était sollicité, à titre subsidiaire, que la requérante soit autorisée à entrer sur le territoire belge pour des motifs humanitaires.*

*Le courrier électronique adressé par le conseil le 24 août précisait également expressément que la fille de la requérante avait accouché par césarienne la veille de l'arrivée de sa mère, après une grossesse à risque, qu'elle présentait des difficultés de mobilisation et que le médecin estimait souhaitable la présence de sa mère auprès d'elle.*

*Cette demande et les documents qui y étaient annexés ont été transmis par le service Infodesk au service Contrôle frontières le 25 août 2026 à 7h59.*

*La partie adverse a ensuite répondu au conseil de la requérante qu'elle maintenait sa décision, en indiquant : « Votre cliente n'était pas autorisée d'entrer sur le territoire pour seulement le problème du ticket de retour. Nous maintenons la décision parce que Mme S. devait être en ordre pour toutes les conditions pour entrer sur le territoire Schengen. »*

*Il ressort ainsi de la chronologie du dossier que, lorsqu'elle a décidé de maintenir sa position, la partie adverse avait connaissance de la situation médicale particulière de la fille de la requérante ainsi que de la demande expresse tendant à l'application de l'article 6, § 5, c), du Code frontières Schengen.*

*Or, la réponse apportée ne contient aucun examen concret de ces éléments.*

*La partie adverse se limite à indiquer que la requérante devait remplir l'ensemble des conditions d'entrée sur le territoire Schengen.*

*Une telle réponse ne rencontre toutefois pas la demande qui lui était soumise.*

*En effet, l'article 6, § 5, c), vise précisément l'hypothèse dans laquelle un ressortissant d'un pays tiers ne satisfait pas à une ou plusieurs des conditions ordinaires d'entrée, tout en permettant à l'État membre de l'admettre sur son territoire, notamment pour des motifs humanitaires.*

*Dès lors, la seule affirmation selon laquelle la requérante devait être « en ordre pour toutes les conditions pour entrer sur le territoire Schengen » ne permet pas de comprendre si la partie adverse a réellement examiné la possibilité d'une admission exceptionnelle fondée sur les circonstances humanitaires invoquées.*

*La partie adverse ne se prononce ni sur la situation médicale de la fille de la requérante, ni sur les difficultés de mobilisation consécutives à la césarienne, ni sur la recommandation médicale relative à la présence de sa mère, ni, plus généralement, sur l'existence éventuelle de motifs humanitaires au sens de l'article 6, § 5, c).*

*Il n'apparaît donc pas de sa réponse qu'elle ait procédé à l'examen distinct et individualisé que nécessitait la demande qui lui avait été expressément soumise.*

*Cette carence est d'autant plus significative que la venue de la requérante auprès de sa fille n'avait pas été invoquée pour la première fois après le refus d'entrée.*

*Le Conseil du Contentieux des Étrangers a déjà sanctionné une carence de même nature, jugeant que l'absence de prise en compte d'un courrier complémentaire précisant la situation médicale d'un proche viole l'obligation de motivation (CCE, 21 novembre 2024, n° 316.978).*

*Elle constituait, dès l'origine, l'objet même du voyage déclaré dans la demande de visa, dans laquelle il était expressément indiqué que la requérante venait accompagner sa fille lors de son accouchement et lui apporter un soutien postnatal temporaire.*

*Les éléments médicaux communiqués ultérieurement ne modifiaient donc pas l'objet du séjour : ils venaient en préciser et en confirmer le caractère particulièrement important à la suite des circonstances concrètes de l'accouchement.*

*Il convient, enfin, de relever qu'un courriel adressé au conseil de la requérante le 28 août 2026 par la cheffe du Service social de la Clinique Saint-Pierre d'Ottignies est venu confirmer l'importance de la présence de la requérante auprès de sa fille.*

*Il ressort de ce courriel que Madame S. B. Z. L. se retrouvait seule à la suite du départ de son époux autour de la période de l'accouchement, qu'elle disposait de très peu d'entourage soutenant et que l'équipe périnatale de la maternité avait dû envisager la mise en place d'aides.*

*La cheffe du Service social indiquait en outre qu'il s'agissait du premier enfant de Madame S. et que la présence de sa mère était indispensable à ce stade, tant moralement que pratiquement.*

*Cet élément, bien que postérieur à la confirmation de la position de la partie adverse et n'ayant dès lors pas été porté à sa connaissance avant celle-ci, corrobore la réalité et l'importance de la situation humanitaire qui lui avait déjà été exposée le 24 août 2026.*

*Dans ces circonstances, en maintenant sa position par une réponse se limitant à rappeler que la requérante devait remplir l'ensemble des conditions ordinaires d'entrée, sans faire apparaître qu'elle avait examiné la demande d'admission pour motifs humanitaires expressément fondée sur l'article 6, § 5, c), la partie adverse n'a pas procédé à l'examen concret et individualisé auquel elle était tenue.*

*La motivation retenue ne permet pas davantage à la requérante de comprendre pour quelles raisons les circonstances humanitaires invoquées n'ont pas été considérées comme susceptibles de justifier l'exercice de la faculté prévue par cette disposition.*

*La partie adverse a, dès lors, méconnu l'article 6, § 5, c), du Code frontières Schengen, son devoir de minutie ainsi que son obligation de motivation adéquate.*

*Le deuxième moyen est, partant, fondé".*

3.13. Artikel 6.5, c) van de Schengengrenscode bepaalt:

"5. *In afwijking van lid 1:*

*(...)*
*c) kan onderdanen van derde landen die niet aan een of meer van de in lid 1 genoemde voorwaarden voldoen, door een lidstaat toegang tot zijn grondgebied worden verleend op grond van humanitaire overwegingen, om redenen van nationaal belang of wegens internationale verplichtingen. Indien de betrokken onderdaan van een derde land gesignaleerd staat als bedoeld in lid 1, onder d), stelt de lidstaat die hem toegang tot zijn grondgebied verleent, de overige lidstaten daar van in kennis".*

Artikel 14 van de Schengengrenscode bepaalt:

*"Weigering van toegang*

*1. Indien een onderdaan van een derde land niet aan alle in artikel 6, lid 1, vermelde toegangsvoorwaarden voldoet en niet tot de in artikel 6, lid 5, genoemde categorieën personen behoort, wordt hem de toegang tot het grondgebied van de lidstaten geweigerd. Dit laat de toepassing van de bijzondere bepalingen inzake asielrecht en internationale be scherming of inzake afgifte van een visum voor een verblijf van langere duur onverlet*.

*2. De toegang kan alleen worden geweigerd in een met redenen omklede beslissing waarin de precieze weigeringsgronden worden genoemd. De beslissing wordt genomen door een naar nationaal recht bevoegde instantie. Zij is onmiddellijk van toepassing. De met redenen omklede beslissing waarin de precieze weigeringsgronden worden genoemd, wordt meegedeeld door middel van het standaardformulier in bijlage V, deel B, dat wordt ingevuld door de naar nationaal recht voor de weigering van toegang bevoegde autoriteit. Het ingevulde standaardformulier wordt verstrekt aan de betrokken onderdaan van een derde land, die met behulp van dit formulier de ontvangst van de beslissing tot weigering van toegang bevestigt.*

3.14. De Raad leest in het verzoekschrift geen concrete uitleg over de wijze waarop artikel 14 van de Schengengrenscode geschonden werd door de bestreden beslissingen .

Dit middelonderdeel is derhalve onontvankelijk.

3.15. Verzoekster is van oordeel dat indien de overheid uitdrukkelijk wordt geadieerd met een verzoek dat op grond van artikel 6.5, c) van de Schengengrenscode is gebaseerd en haar concrete elementen worden voorgelegd die mogelijk op een humanitaire situatie wijzen, de zorgvuldigheidsplicht en de formele motiveringsplicht haar ertoe verplichten daarvan kennis te nemen en deze concreet en individueel te onderzoeken en hierover te motiveren.

3.16. Concreet verwijst ze naar een medisch attest gevoegd als stuk 7 bij het verzoekschrift van een kliniek in Ottignies. Het is opgesteld op 22 augustus 2026. In het attest wordt gemeld dat de dochter van verzoekster een moeilijke zwangerschap had en uiteindelijk bevallen is via een keizerssnede. Hierdoor heeft ze actueel mobiliteitsproblemen zo stelt het attest en in die context is verzoeksters aanwezigheid wenselijk ("*souhaitable"*).

Op 24 augustus 2026 stuurde de advocate van verzoekster een mailbericht gericht aan de infodesk van de Dienst Vreemdelingenzaken. De advocate vroeg hierin een herbeoordeling van verzoeksters geval alvorens een eventuele beslissing tot weigering van binnenkomst. De advocate legde uit dat ze een terugkeerbiljet zou voorleggen voor verzoekster waaruit zou blijken dat ze de toegestane verblijfsduur van 80 dagen niet zou overschrijden. Verder trok ze de aandacht op de bijzonder ernstige medische situatie van verzoeksters dochter die op 20 augustus 2026 bevallen is via een keizerssnede en actueel mobiliteitsproblemen zou hebben. Verzoekster wijst er in haar verzoekschrift op dat artikel 6.5, c) van de Schengengrenscode expliciet werd ingeroepen en dat subsidiair gevraagd werd dat verzoekster het Rijk zou mogen betreden omwille van humanitaire redenen.

In een mailbericht van 25 augustus 2026 antwoordde de ambtenaar van de Dienst Vreemdelingenzaken dat de beslissing tot binnenkomstweigering niet enkel verband houdt met een probleem met het terugkeerbiljet. De beslissing blijft behouden zo stelde de betrokken ambtenaar omdat verzoekster alle voorwaarden diende te vervullen om het Schengengrondgebied te betreden. Het staat verzoekster vrij een beroep in te dienen tegen de bestreden beslissingen bij de Raad voor Vreemdelingenbewistingen zo preciseerde de ambtenaar nog.

Dit alles blijkt uit de stukken 8 en 9 gevoegd bij het verzoekschrift en uit het administratief dossier.

3.17. Kernbetoog van verzoekster ter ondersteuning van het tweede middel is dat het antwoord van de Dienst Vreemdelingenzaken vervat in het mailbericht van 25 augustus 2026 geen enkel concreet onderzoek inhoudt van de door verzoekster ingeroepen elementen in het licht van artikel 6.5, c) van de Schengengrenscode en hierover ook niet motiveert. Ze voert aan dat er helemaal geen antwoord verstrekt werd op het medisch attest van 22 augustus 2026 (stuk 7 gevoegd bij het verzoekschrift) waarvan de inhoud later nog bevestigd werd zo betoogt verzoekster in een attest opgesteld op 28 augustus 2026 door het diensthoofd van de sociale dienst van de betrokken kliniek te Ottignies (stuk 10 gevoegd bij het verzoekschrift). Hierin kan gelezen worden dat verzoeksters dochter bevallen is van een eerste kind en dat de aanwezigheid van verzoekster zowel moreel als praktisch gezien ("*Tant moralement que pratiquement"),* vereist is.

3.18. De Raad kan gelet op het voormelde alleen maar tot de conclusie komen dat verzoeksters tweede middel niet gericht is tegen de bestreden beslissingen. Het is wel gericht tegen een mailbericht van een ambtenaar van de Dienst Vreemdelingenzaken van 25 augustus 2026, dat dateert van na het treffen van de bestreden beslissingen, dat een antwoord biedt op een verzoek om toelating tot het grondgebied om humanitaire redenen, dat dateert van 24 augustus 2026 en dus eveneens van na het treffen van de bestreden beslissingen. Hetzelfde geldt voor het medisch attest gevoegd bij dit verzoek (stuk 7 bij het verzoekschrift) en uiteraard voor het nog later overgemaakte attest van de sociale dienst (stuk 10 bij het verzoekschrift). Voor zover verzoekster op grond hiervan de wettigheid van de bestreden beslissingen betwist en voorhoudt dat verweerder bij het treffen ervan de zorgvuldigheidsplicht of de formele motiveringsplicht heeft geschonden door de aldus aangevoerde humanitaire omstandigheden niet te onderzoeken en hierover niet te motiveren, kan zij niet worden gevolgd. Verweerder kan bezwaarlijk rekening houden met en motiveren over een verzoek met concrete argumenten en stukken die pas na het treffen van de bestreden beslissingen worden voorgelegd.

3.19. Voor zover het medisch attest van 22 augustus 2026 moet worden beschouwd als een nieuw element dat wordt aangebracht in de zin van artikel 2.20, §1, van de RvV-wet, in het kader van de terugdrijvingsbeslissing die conform artikel 2.59, §1, tweede lid, 3°, van de RvV-wet in aanmerking komt voor een *ex nunc* onderzoek, dient de Raad op te merken dat het nieuw en pertinent karakter niet alsdusdanig werd toegelicht.

3.20. Alleszins kan de Raad alleen maar vaststellen dat dit geen aanleiding kan geven tot de nietigverklaring van de eerste bestreden beslissing Immers kan hierin niet gelezen worden dat de aanwezigheid van verzoekster bij haar dochter zich opdringt om prangende medische of familiale redenen. Er staat enkel dat verzoeksters aanwezigheid wenselijk ("*souhaitable"*) is. De Raad kan erin komen dat verzoeksters aanwezigheid praktisch en emotioneel gezien haar en haar dochter, die net bevallen is van een eerste kind via een keizersnede die (inherent) mobiliteitsproblemen oplevert, goed zouden uitkomen. Dit houdt echter niet in dat de situatie van die aard is dat de terugdrijving van verzoekster een inbreuk vormt op haar grondrechten, laat staan die van haar dochter. Het attest van het diensthoofd van de sociale dienst is geen medisch attest en leidt alleszins niet tot een andere conclusie vermits zoals gezegd hierin alleen maar kan gelezen worden dat de aanwezigheid van verzoekster zowel moreel als praktisch gezien vereist is. De Raad kan de betrokken attesten niet beschouwen als elementen die de eerste bestreden beslissing kunnen beïnvloeden vermits ze geen uitstaans hebben met grondrechten die in het gedrang komen en die een bijkomend onderzoek door de overheid zouden vereisen

Het tweede middel is derhalve voor zover ontvankelijk, ongegrond.

**OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

**<u>Enig artikel.</u>**

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken op zeven september tweeduizend zesentwintig door:

| | |
|---|---|
| M. EKKA, | kamervoorzitter, |
| A. DECUYPER, | toegevoegd griffier. |
| De griffier, | De voorzitter, |
| A. DECUYPER | M. EKKA |